

Yoel Kitabı ve Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Numara On İki

Jeff Pippenger
2025-12-17

On iki sayısı

Amacım, Yoel'in peygamberlik tanıklığını, bu tanıklığın Petrus'un Pentikost'ta söyledikleri ve yaptıklarında tanınabilmesi için ortaya koymaktır. Kutsal Kitap'ın, Petrus'un Pentikost'ta ne yaptığı ve söylediği konusunda açık olduğundan eminim; ancak ben, Petrus Pentikost mesajını Yoel kitabının yerine gelişi olarak ifade ettiğinde, son yağmurun tarihinde tipolojik olarak neyi temsil ettiğini anlamaya çalışıyorum.

Petrus, Tanrı'nın ortak olan halkının bir simgesidir ve yalnızca Pentekost'ta değil, Matta 16'da Sezariye Filipi'de de tasvir edilir. Sezariye Filipi, Daniel'in on birinci bölümünün on üçten on beşe kadar olan ayetlerinde yer alır; bu üç ayet, Sezariye Filipi'nin Panium olarak adlandırıldığı tarihsel dönemde ilk kez gerçekleşen bir savaşı ortaya koyar. On üçten on beşe kadar olan ayetler, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasını tanımlayan on altıncı ayetten önce gelir. Onuncu ayet, 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşünü işaret eder. Daniel'in on birinci bölümünün onuncu ila on altıncı ayetleri, 1989'dan Pazar yasasına kadar olan dönemi temsil eder ve bu dönem, aynı bölümün kırkıncı ayetinin "gizli tarihi"dir.

BOLDFACE'deki Gizli Tarih

bin yedi yüz doksan sekiz

Ve son zamanda Güney Kralı ona saldırarak:

1989

Ama oğulları kışkırtılacak ve büyük kuvvetler toplayacaklar; kuzeyin kralı ise ona karşı kasırga gibi, savaş arabalarıyla, atlılarla ve birçok gemiyle gelecek; ülkelere girecek, taşacak ve taşıp geçecek. Ve muhakkak biri gelip taşacak ve içinden geçecek; sonra geri dönecek ve kışkırtılacak, hatta kendi kalesine kadar.

2014 Raphia Savaşı

Ve güneyin kralı öfkeye kapılacak, ileri çıkıp onunla, yani kuzeyin kralıyla savaşacak; o da büyük bir kalabalık çıkaracak; ama kalabalık onun eline teslim edilecek. Kalabalığı aldıktan sonra, yüreği gururlanacak; on binlercesini yere serecek; ama bununla güçlenmeyecek.

Panium Savaşı (Filipus Sezariyesi)

Çünkü kuzeyin kralı geri dönecek, öncekinden daha büyük bir kuvvet hazırlayacak ve birkaç yıl sonra büyük bir ordu ve çok servetle mutlaka gelecek.

Ve o günlerde güneyin kralına karşı pek çok kişi başkaldıracak; senin halkından haydutlar da görü gerçekleşsin diye kendilerini yüceltecekler; ama düşecekler.

Öyle ki kuzeyin kralı gelip bir kuşatma rampası kuracak ve en tahkimli kentleri ele geçirecek; güneyin kuvvetleri dayanamayacak, onun seçkin birlikleri de dayanamayacak; karşı koyacak hiçbir güç bulunmayacak.

ABD'deki Pazar yasası

Fakat ona karşı gelen, kendi isteğine göre yapacaktır; ve 'hiç kimse duramayacaktır' onun önünde; ve 'o duracaktır' görkemli diyarda; orası onun eliyle tüketilecektir. O ayrıca görkemli diyara girecek ve birçok ülke yıkılacaktır; fakat şunlar onun elinden kurtulacaktır: Edom, Moav ve Ammon oğullarının önderi. Elini ülkelerin üzerine de uzatacak; ve Mısır diyarı kurtulamayacaktır. Daniel 11:40, 10-16, 41, 42.

Petrus peygamberlik bağlamında Sezariye Filipi'de (Panium) olduğunda ve Pentekost da geç yağmurun zamanı olduğunda, bu onu kırkıncı ayetin 'gizli tarihi' içine yerleştirir. Ben, on birinci bölümün on birinci ayetinde temsil edilen güncel Ukrayna Savaşı'nı ve on üç ile on beşinci ayetlerdeki, Üçüncü Dünya Savaşı'na götüren yaklaşan Panium savaşını ele almayı amaçlıyorum; bunlar 1989 ile Pazar yasası arasındaki dışsal olaylardır, fakat biz şu anda üçüncü meleğin tarihini 22 Ekim 1844'ten 1863'te yasal bir kilisenin kurulmasına kadar belirliyoruz.

Bu hat, üçüncü meleğin 9/11 (1844) tarihinde gelişinden Pazar yasasına (1863) kadar olanı gösterir. Pazar yasası, özgürlüğü ilan eden Köleliğin Kaldırılması Bildirgesi ile tiplenmişti; böylece özgürlüğün kaldırıldığı Pazar yasasının tipini ortaya koyuyordu. İlk Cumhuriyetçi başkan tarafından ilan edilen özgürlük, son Cumhuriyetçi başkan - peygamberliğe göre Pazar yasasında bir diktatöre dönüşecek olan - tarafından kaldırılan özgürlüğün tipini oluşturur.

Ulusumuz, devlet yönetiminin ilkelerinden bir Pazar yasasını yürürlüğe koyacak ölçüde vazgeçtiğinde, Protestanlık bu eylemle Papalıkla el ele verecektir; bu, uzun zamandır yeniden fiilî bir despotluğa sıçramak için fırsatını hevesle kollayan tiranlığa can vermekten başka bir şey olmayacaktır. Tanıklıklar, 5. cilt, 711.

MÖ 742, Yeşaya 7:8'in zaman peygamberliklerini başlatan alfa tarihydi ve 1863'te omega tamamlanmasına ulaştı. MÖ 742'de güney krallığı Yahuda'nın kralı Ahaz, kuzey krallığını oluşturan on kuzey oymağına karşı bir iç savaşa giriyordu. MÖ 742'deki tarih, Kutsal Yazıların sözcük anlamındaki görkemli diyarı olan ve bizzat Yahudilerin yaşadığı Yahuda'da, bu pasajda kötü ve akılsız kral Ahaz tarafından temsil edilerek tasvir edildi; böylece 1863'ün omega tarihini örnekledi. 1863'ün omega tarihi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olan yeryüzü canavarı olarak hüküm sürdüğü dönemde yerine gelir. Amerika Birleşik Devletleri, Kutsal Kitap'a göre ruhsal Yahudiler olan Protestan Hristiyanlıktan oluşan ruhsal görkemli diyardır. Alfa tarih olan MÖ 742'de kuzey ile güney arasındaki iç savaş, 1863'ün omega tarihindeki kuzey ile güney arasındaki iç savaşı örnekledi. Birlikte bu iki tanık, ruhsal görkemli diyarın yeniden iki sınıfa ayrılacağı Pazar yasasına giden dış tarihi tasvir eder.

MÖ 742'de kuzey gücü, İsrail'in kuzeydeki on kabilesi ile Suriye arasındaki bir ittifakı temsil ediyordu ve böylece dış bir güçle yapılan bir ittifakı sembolize ediyordu; bu, İç Savaş sırasında kölelik yanlısı papalığın desteği kölelik yanlısı güney eyaletlerine verildiğinde gerçekleşti. MÖ 742'de Suriye'nin dış müttefiki ve İç Savaş'ta papalığın dış müttefiki, dünya çapındaki küreselcilerin MAGA'cılığa karşı yürüttükleri savaşta küreselci Demokratlarla kurdukları ittifakı tanımlar; bu savaş, dördüncü ve en zengin başkan ayağa kalktığında 2015'te başladı ve böylece Daniel on bir, ikinci ayete göre Grecia diyarının tamamını kışkırttı. Bu kışkırtma, Yoel kitabındaki putperestlerin uyanışını tanımlamaktadır. "Grecia" ve "putperestler", canavar ve sahte peygamberle ittifak halinde dünyayı Armagedon'a götüren ejderha gücünün sembolleridir.

2015 yılında, Yoel'in "yargı vadisi" diye de adlandırdığı Jehosophat Vadisi'ne yönelik peygamberlik çağrısına putperestler uyandırıldı. 2015 yılında Donald Trump başkanlık adaylığını açıkladı; böylece Grecia olarak temsil edilen küreselci imparatorluğu kışkırttı ve putperestler Armagedon'a yürüyüşlerine başladı; yalnızca bir yıl sonra da, Daniel on birin on birinci ayetinin yerine gelişi olarak Ukrayna Savaşı başladı.

MÖ 742 ve 1863'teki iç savaşlar, Kutsal Kitap kehanetindeki altıncı krallığın sonunu işaretleyen Pazar yasasının tarihini ortaya koyar. Söz konusu altıncı krallık Devrim Savaşıyla başladı; dolayısıyla Pazar yasasıyla altıncı krallığın sona ermesi, tam da İç Savaşın yaşandığı bir zamanda Devrim Savaşının tekrarını işaret eder. Bir savaşın "iç savaş" mı yoksa "devrim savaşı" mı olarak tanımlanıp adlandırılması bakış açısına bağlıdır. Demokratların bugün hukuku silah olarak kullanma, zimmete para geçirme, dolandırıcılık, yasa dışı göç ve propaganda yoluyla yaptıklarına kendileri "renkli devrim" diyor; ancak küreselci manevralarına karşı olanlar aynı faaliyetleri "sivil" huzursuzluğun kışkırtılması olarak görüyor. Antifa bir suçlu mu yoksa bir kahraman mı?

İki tarihsel savaş, son Cumhuriyetçi başkanın döneminde gerçekleşen tek bir bölücü savaşı temsil eder. İlk Cumhuriyetçi başkanda olduğu gibi, ilk Başkan tarafından da simgelenen son Cumhuriyetçi başkan bu savaşı kazanacaktır; ilk Başkan aynı zamanda Bağımsızlık Savaşı'nın da galibiydi. Demokratlara göre MAGA devrimi mevcut 'toplumsal huzursuzluğu' yaratıyor. Kişisel siyasi eğiliminize bağlı olarak, mevcut savaş ya bir devrim savaşıdır ya da bir iç savaştır. Kehanete göre ikisi de.

1863 Pazar yasasını temsil eder; 1844 de öyle, zira üçüncü melek Pazar yasasının mesajıyla 1844'te geldi. 1844'ten 1863'e kadar olan dönem baştan sona Pazar yasasının damgasını taşır. 1846'da White'ların evliliği, Şabat'ın tutulması ve ismin Harmen'den White'a değişmesi, 22 Ekim 1844'te akdedilen evliliğin tamamlandığını gösterdi ve bu tamamlanma, üçüncü meleğin sınama sürecinin başlangıcını işaret etti; tıpkı Kızıldeniz vaftizini izleyen on sınamanın başlangıcını manna ile ilgili üçlü Şabat sınamasının işaretlemesi gibi.

Manna ilk sınavdı ve Kadeş'teki onuncu sınavı temsil ediyordu, çünkü ikisi de üçüncü meleğin mesajını ve dolayısıyla Pazar yasasını temsil eder.

"Çöldeki uzun konaklamaları boyunca her hafta, İsraililer Şabat'ın kutsallığını zihinlerine kazımak için tasarlanmış üçlü bir mucizeye tanık oldular: altıncı gün iki kat manna yağardı, yedinci gün hiç yağmazdı; Şabat için gereken pay ise tatlı ve saf halde korunurdu; oysa başka

herhangi bir zamanda ertesini güne bırakılanı kullanılamaz hale gelirdi." Atalar ve Peygamberler, 296.

On sınavın ilki, Vahiy on dördteki üç meleğin üçlü mesajını temsil eden "manna" sınavıydı. Mannada olduğu gibi, melekler haftanın ilk gününde ibadete karşı üçlü uyarıyı temsil eder. Üçlü manna mucizesi, "Şabat'ın kutsallığını zihinlerine kazımak üzere tasarlanmıştı," ki bu elbette üçüncü meleğin amacıdır. Mannayla temsil edilen üç mucizeden ilki, göksel ekmeği "yemeyi" içeriyordu ve "yemek", son yağmur döneminin bir alfa sembolüdür. İkinci mucize, ilhamın, Babil'in iki düşüşüyle temsil edilen dönemi işaretlemek için sözleri ve ifadeleri "iki kez" tekrarladığı ikinci meleğin mesajını temsil eder; çünkü "Babil yıkıldı, yıkıldı." İkinci mucize, altıncı gün manna miktarının "ikiye katlanması"ydı. Üçüncü mucize ise yedinci gün Şabat'ının ekmeğinin muhafaza edilmesiydi.

Üç meleğin bir tipi olarak manna birinci melektir; bu nedenle, Vahiy 14'te üç meleğin tümünün hikâyesi olan bütün anlatıyı içermelidir. Birinci melek, üç meleğin mesajlarının bir fraktalıdır. Fraktal, parçalarına ayrılabilen ve her bir parçası bütünü küçültülmüş bir kopyası olan karmaşık bir geometrik şekildir. Bu özelliğe öz-benzerlik denir. Fraktallar, ne kadar büyütürseniz büyütün, çoğu zaman karmaşık ayrıntılar barındırır. Fraktallar, matematik, biyoloji, fizik, jeoloji, kimya, astronomi, mühendislik ve daha birçok alanda ortaya çıkar.

Vahiy'in on dördüncü bölümündeki üç meleğin "üç aşamalı yapısı", birinci meleğin mesajında temsil edilir; böylece birinci melek, üç meleğin bir "fraktalı" hâline gelir. Daniel kitabının ilk üç bölümü sırasıyla birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarını temsil eder; Daniel'in birinci bölümü ise, hem bu üç bölümde ortaya konan hem de üç meleğin birinci melek ile ilişkisi açısından söz konusu olan aynı "üç aşamalı yapıyı" barındırır.

Mannanın üçlü mucizesi yenilmek içindi ve Daniel kitabının birinci bölümü yemekle ilgilidir. Daniel, Babil'in sofrası yerine sebze seçerek beslenme sınavını geçti. Daha sonra görünüşü açısından sılandı ve bu, onun çehresi ile Babil'in yiyeceğini yiyenlerin çehresi arasında bir ayrım ortaya çıkardı. İkinci meleğin mesajı, iki sınıfın geliştirilip sonra açığa çıktığı bir ayrışma süreci sırasında Babil'den ayrılma çağrısıdır. Daniel için o ikinci sınav, Nebukadnezar'ın üçüncü sınavına yol açtı; bu, birinci bölümdeki üçüncü sınavdı ve üçüncü bölümdeki altın put sınavının bir tipiydi; Kardeş White bu sınavı defalarca, üçüncü meleğin mesajı olan Pazar yasası olarak tanımlar. Daniel kitabının birinci bölümü, Daniel'in ilk üç bölümünün bir fraktalıdır ve bu üç bölüm, Vahiy'in on dördüncü bölümündeki üç meleği temsil eder; bunlardan hem birinci melek hem de Daniel'in birinci bölümü, üç meleğin ve üç bölümün tümünün fraktalıdır.

Uzun süren çöl konaklayışları boyunca her hafta İsrailoğulları, Şabat'ın kutsallığını zihinlerine yerleştirmek için düzenlenmiş üçlü bir mucizeye tanık olurdu: altıncı gün iki kat manna yağardı, yedinci gün ise hiç yağmazdı; ve Şabat için gereken pay bozulmadan tatlı ve saf kalırdı; oysa başka herhangi bir zamanda artanı saklansaydı, kullanılamaz hale gelirdi.

Mannanın verilmesiyle bağlantılı koşullarda, pek çok kişinin iddia ettiği gibi, yasa Sina'da verildiğinde Şabat'ın tesis edilmediğine dair kesin kanıtımız vardır. İsraililer Sina'ya gelmeden önce Şabat'ın kendileri için bağlayıcı olduğunu biliyorlardı. Şabat gününde manna

düşmeyeceği için, Şabat'a hazırlık olarak her Cuma iki kat manna toplamaya zorunlu tutulmaları, dinlenme gününün kutsal niteliğini onlara durmaksızın hatırlatıyordu. Ve halktan bazıları Şabat günü manna toplamak için dışarı çıktığında, Rab sordu: "Ne zamana kadar buyruklarımı ve yasalarımı tutmayı reddedeceksiniz?" Atalar ve Peygamberler, 296.

Manna'nın toplanıp yenmesi, Vahiy'in onuncu bölümünde Yuhanna'nın meleğin elinden küçük kitabı alıp (toplayıp) sonra yemesini tipolojik olarak simgeler.

Ve ben meleğe gidip ona dedim: Bana o küçük kitabı ver. O da bana dedi: Onu al ve yiyip bitir; karnını acılaştırarak, ama ağzında bal gibi tatlı olacaktır. Vahiy 10:9.

Önce John'un meleğin yanına gidip sorması gerekiyordu, sonra küçük kitabı "alması", ardından da onu "yemesi" gerekiyordu. John, meleğe gidip ona sormakla birinci meleğin üç adımını temsil ediyor; bunu "almak" olan ikinci adım ve "yemek" olan üçüncü adım izliyor. Toplamak ve/veya yemek, mannanın üç sınavından birincisidir, ancak üç manna sınavının tümünün bir fraktalını içerir. Mannayı toplamak ve yemek, Jeremiah'ı tip olarak temsil eder.

Sözlerin bulundu, ben de onları yedim; sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu: çünkü senin adıyla çağırılıyorum, ey orduların Tanrısı Rab. Yeremya 15:16.

Yeremya arayıp sonra küçük kitabı isteyince O'nun "sözleri bulundu". Mannanın toplandığı sırada O'nun sözü bulundu. Mannayı toplamak ve yemek, kendisine verilen kitabı yiyen Ezekiel'i simgeler ve böylece, kitabı yemeyi reddetmenin isyankâr ev gibi olmak anlamına geldiğini gösterir.

Ama sen, İnsanoğlu, sana söylediğim sözleri işit; o isyankâr ev gibi isyankâr olma; ağzını aç ve sana verdiğimi ye. Ben baktığımda, işte bana bir el gönderildi; ve bak, elinde bir kitap tomarı vardı. Onu önümde açtı; içi de dışı da yazılıydı; üzerinde ağıtlar, yas ve felaket yazılıydı. Ayrıca bana şöyle dedi: İnsanoğlu, bulduğunu ye; bu tomarı ye ve git, İsrail halkına konuş.

Ben de ağzımı açtım ve o bana o tomarı yedirdi. Ve bana dedi ki: İnsanoğlu, karnını doyur ve sana verdiğim bu tomarla bağırsaklarını doldur. Böylece onu yedim; ağzımda bal gibi tatlıydı. Hezekiel 2:8-3:3.

Hezekiel küçük kitabı yemeyi reddetseydi isyankâr ev halkının arasında yer alırdı ve yemesi gereken "kitabın" "tomarı", "ağıtlar, yas ve eyvah" olarak temsil edilmişti; bu da son günlerde üçlü bir mesajı temsil ediyordu. Son günlerin üçlü mesajı, Vahiy on dördteki üç meleğin mesajlarıdır ve Hezekiel'in bu üç mesajı sunduğu bağlam, İslam ve üçüncü eyvah bağlamıdır. Bu üç mesaj bir alfa ve bir omega taşır ve üçüncüsü, İslam'ın birincil sembolü olan "eyvah"tır; dolayısıyla alfa omegayla uyumlu olmalıdır; bu nedenle "ağıtlar", yedinci borazanın ve üçüncü eyvahın gelişyle 11 Eylül'de başlayan ve giderek son yedi belaya kadar tırmanacak olan ağıtları temsil eder. Vahiy on birdeki Pazar yasası "depremi" sırasında üçüncü eyvah hızla gelir ve ilham, Yeşaya onuncu bölümdeki haksız fermanın o Pazar yasası olduğunu bildirir. Ayet, haksız fermanlar çıkaranların üzerine "eyvah" diyerek başlar.

Mannayı yemek, üç sınavdan birincisiydi; ikincisi ise hazırlık günündeki "ikiye katlama"ydı. Peki neye hazırlanıyorlardı? Üçüncü meleğin mesajı olan Şabat sınavına hazırlanıyorlardı.

O üçlü mucize aynı zamanda on imtihanın ilki, yani alfa imtihanıydı. Tanrı ilk adımda manna verdi, sonra ikinci adımda 'iki kat' pay verdi, ama üçüncüde hiç vermedi. Üçüncü imtihan, ilk iki imtihandan farklıdır; çünkü üçüncüsü turnusol testidir. Bu üç imtihan, ilk Kadeş'e götüren on adımlı bir imtihan sürecinin alfasını temsil eder.

Çeşitli ilahiyatçıları araştırırsanız, ilk Kadeş'te sonuçlanan on sınamaya dair pek çok liste bulursunuz. Bunların neredeyse hepsinde Kızıldeniz, on sınamadan biri olarak yer alır; bazıları ise belalar sırasında Kızıldeniz'den önceki tarihî dönüm noktalarını da içerir. Bunların hepsi yanlıştır.

İlk imtihan kudret helvasıdır. Pavlus, Kızıldeniz'den geçişin bir vaftiz olduğunu belirtir.

Ayrıca, kardeşler, habersiz kalmanızı istemem: atalarımızın hepsi bulutun altında bulundu, hepsi denizden geçti; ve hepsi bulutta ve denizde Musa'ya bağlanmak üzere vaftiz edildi. 1. Korintliler 10:1-2.

Musa İsa'yı temsil eder; İsa'nın vaftizi ise doğası gereği üçlü olan, iştah sınavıyla başlayan ve onu vurgulayan bir sınanma sürecini tanımlar. Çarmıh, Mısır'daki Fısıh'ta simgelenmişti. Kızıldeniz'in öte yakasına çıktıklarında, Mesih ilk ürün sunusu olarak diriltildi. Vaftizci Yahya aracılığıyla su mezarından çıktığında, Mesih (ilk ürün sunusu) kırk günlük bir sınanma sürecine başladı. Vaftiziyle simgelenen dirilişinden sonra, Mesih kırk gün boyunca öğrencileriyle yüz yüze görüştü. Sınanma süreci, Kızıldeniz'i geçtikten sonra başlar; tıpkı Mesih sudan çıkar çıkmaz Ruh tarafından çöle sürüldüğü gibi.

Mesih için ilk sınama iştahı; çünkü gökten inen ekmek, meshedilmiş hizmetini Adem'in düştüğü yerde üstlendi. Kızıldeniz'den sonraki ilk sınama, gökten inen ekmek üzerindeki üçlü sınamayı simgeleyen üçlü manna sınavıdır. Mesih'in sınanması sudan çıktıktan sonra başladı; bu yüzden on sınama da onların sudan çıktıktan 'sonra' başlamalıdır. Sonra Mesih, iştah bağlamında yer alan üçlü bir sınamayla karşı karşıya kaldı; bu, Ruh'un kadim İsrail'i Mısır'dan çıkarıp çöle sevk etmesinden sonra başlayan manna'nın üçlü sınavıyla simgelenmişti.

Kadeş'te sonuçlanan on sınamanın hangi isyanları temsil ettiğine dair tahmin yürüten diğer listeler, Aaron'un altın buzağı isyanını o on sınamadan biri olarak tanımlar, ama yanılıyorlar.

Altın buzağı fitnessi iki imtihanı temsil eder. Bu, altın buzağının sembolizminin vazgeçilmez bir unsurudur. Halk Tanrı'nın görmeyeceğini sandığında ortaya çıkan putperestliğin ardından Musa geri döndü. Sonra halk, Musa'nın temsil ettiği üzere Tanrı'nın gözleri önünde putperest kalmayı seçti.

İki aşamalı, giderek tırmanan isyanda, Levi oymağı kutsal mekân hizmetiyle münhasıran görevlendirildiğinde oymaklar arasında peygamberî nitelik taşıyan bir bölünme görüyoruz. Çünkü o isyana kadar, kutsal mekân hizmeti her oymaktan ilk doğanlar tarafından yerine getirilecekti. Artık bu böyle olmayacaktı. Şimdi sadık Levi oymağı tapınağın hizmetini üstlenecekti. "Bölünme" ya da 'ikiye' ayrılma, altın buzağının peygamberî özelliğinin bir unsurudur.

Harun'un isyanı, İsrail'in kuzey krallığının ilk kralı Yerovam'ın isyanının bir örneğiydi. Yerovam altın buzağları "ikiye katlar"; birini Beytel'e, birini de Dan'a yerleştirir. Harun ile Yerovam,

paralel tarihleri temsil eder; bu da canavarın suretinin oluşum tarihidir. Canavarın suretinin tarihi, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıyla iki döneme bölünerek gerçekleşir. Canavarın sureti, önce Amerika Birleşik Devletleri'nde, ardından dünyada kurulan kilise ile devletin birleşiminin bir simgesidir.

Canavar imgesinin sembolleriyle bağlantılı olarak her zaman bir bölünme vardır. Harun söz konusu olduğunda bu, Levililerin ayrılmasıydı; Yeroam söz konusu olduğunda ise on iki kabilenin iki güney ve on kuzey kabilesine ayrılmasıydı.

Kilise ile devlet arasındaki ilişkinin simgesine, Vahiy kitabında Yuhanna tarafından "canavarın heykeli" adı verilir. Harun ile Yarovam'ın altın buzağuları bir canavarın tasvirleriydi ve onların tasvir ettikleri canavar Babil'dir; çünkü Kutsal Kitap peygamberliğinde ilk krallık, Daniel kitabının ikinci bölümünde "altın" bir başla temsil edilir. Canavarın heykeli iki sınavı temsil eder; çünkü sınav önce yerden çıkan canavar — Amerika Birleşik Devletleri — üzerinde uygulanır, sonra Vahiy'in on üçüncü bölümünde Amerika Birleşik Devletleri dünyayı canavarın heykelini dikmeye zorlar. İlk sınav ABD'dedir, sonra dünya.

“Din özgürlüğünün ülkesi olan Amerika, vicdanı zorlayıp insanları sahte şabbata saygı göstermeye mecbur etmekte Papalık ile birleştiğinde, yeryüzündeki her ülkeden halklar onun örneğini izlemeye yöneltilecektir.” Testimonies, cilt 6, 18.

“Yabancı uluslar Amerika Birleşik Devletleri'nin örneğini izleyeceklerdir. Öncülüğü o etse de, aynı kriz dünyanın her yerindeki halkımızın üzerine gelecektir.” Testimonies, cilt 6, s. 395.

Altın buzağı isyanı iki yönlüdür ve ilk Kadeş'teki onuncu ve son sınamaya götüren ilk dokuz sınamadan ikisini işaret eder. Harun'un ve Yeroam'ın isyanları “satır üzerine satır” bir araya getirildiğinde, kiliseyi temsil eden başkâhin Harun'u ve devleti temsil eden İsrail'in kralı Yeroam'ı görürsünüz. Bu iki satır birlikte bir kilise-devlet birleşiminin simgesidir. Yeroam'ın iki sunağı Beytel'de (anlamı kilise) ve Dan'da (anlamı yargı) kurulmuştu ve birlikte kilise ile devletin birleşimini temsil ediyordu. Bu noktalar ışığında, on sınamayı belirlemeye başlayacağız.

Bu on sınav, Şabat dinlenişi bağlamında yer alır (İbraniler 3-4). Mannanın üçlü mucizesi ve onun Şabat'la ilgili dersiyle başlar ve onuncu sınav olan ilk Kadeş'te sona erer. O ilk Kadeş, “Kutsal Yazılar'daki isyan günü”dür ve Pavlus son isyanı Şabat sınavı bağlamına yerleştirir. Alfa sınavı, manayla simgelenen Şabat idi; ilk Kadeş'teki onuncu ve omega sınavı da Şabat dinlenişiydi. Alfa ve Omega daima sonu başlangıçla birlikte temsil eder.

Bu nedenle (Kutsal Ruh şöyle der: Bugün O'nun sesini işiterseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın; çölde denenme günündeki isyanda olduğu gibi: Atalarınız o zaman beni sinadılar, beni denediler ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler. Bu nedenle o kuşaktan hoşnut olmadım ve şöyle dedim: Yüreklerinde her zaman saparlar; yollarımı da bilmediler. Bu yüzden öfkemle ant içtim: Huzuruma girmeyecekler.)

Dikkat edin, kardeşler, içinizden herhangi birinizde, yaşayan Tanrı'dan uzaklaşmaya götüren imansız ve kötü bir yürek bulunmasın. Ama her gün, “Bugün” denildiği sürece, birbirinizi teşvik edin; günahın aldaticılığıyla içinizden birinizin yüreği katılaşmasın diye. Çünkü

başlangıçtaki güvenimizi sona dek sarsılmaz biçimde tutarsak, Mesih'e paydaş oluruz.

Şöyle denildiği gibi: Bugün O'nun sesini işiterseniz, isyanda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın. Çünkü bazıları, işittiklerinde isyan ettiler; ne var ki Musa aracılığıyla Mısır'dan çıkanların hepsi değil. Peki, kırk yıl boyunca kimlere öfkelenildi? Günah işleyenlere, cesetleri çölde kalanlara değil miydi? Ve huzuruna giremeyeceklerine ant içtiği kimlerdi? İnanmayanlar değil mi? Öyleyse, imansızlık yüzünden içeri giremediklerini görüyoruz.

Öyleyse korkalım; O'nun dinlenişine girmek için bize bırakılmış bir vaat dururken, aranızdan birinin ondan yoksun kalmış gibi görünmesi olmasın. Çünkü müjde bize de onlara olduğu gibi duyuruldu; ama duyurulan söz onlara yarar sağlamadı, çünkü işitenlerde imanla birleşmedi.

Çünkü iman etmiş olan bizler huzura giriyoruz; nitekim şöyle demiştir: Öfkem üzerine ant içtim: Huzuruma girmeyecekler. Oysa işler dünyanın kuruluşundan beri tamamlanmıştı. Çünkü yedinci güne ilgili olarak bir yerde şöyle der: Tanrı bütün işlerinden yedinci günde dinlendi. Ve yine burada: Huzuruma girmeyecekler.

Şu hâlde, oraya girmesi gereken bazıları hâlâ vardır; ilkin kendilerine duyurulanlar ise imansızlık yüzünden içeri girmediler. Yine, Davut'ta şöyle diyerek belirli bir günü belirler: "Bugün, bunca uzun zamandan sonra"; nitekim denildiği gibi: "Bugün O'nun sesini işiterseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın."

Çünkü İsa onları rahata kavuşturmuş olsaydı, daha sonra başka bir günden söz etmezdi.

Öyleyse Tanrı'nın halkı için bir dinleniş kalmaktadır. Çünkü O'nun dinlenişine giren kişi, Tanrı'nın kendi işlerinden dinlendiği gibi, kendi işlerinden de dinlenmiştir. Bu nedenle o dinlenişe girmek için gayret edelim; kimse aynı imansızlık örneğini izleyerek düşmesin. İbraniler 3:8-4:11.

"İsyan günü"nde Yeşu ile Kaleb'in mesajı reddedildi. Bu bölüm, duydukları bir mesaja iman etmedikleri için içeri girmeyecek bir gruba dayanır. Mesaj "dinlenme" ile temsil edilir.

Rab'be sadık, içten, sevgi dolu hizmet sunmaya istekli olmayanlar ne bu yaşamda ne de gelecek yaşamda ruhsal istirahat bulamayacaklardır. 'Buna göre, Tanrı'nın halkı için bir istirahat kalıyor. ... Öyleyse, hiç kimse aynı imansızlık örneğini izleyerek ondan yoksun kalmasın diye o istirahate girmek için gayret edelim.' Burada sözü edilen istirahat, reçeteye uyarak elde edilen lütuf istirahatidir. 'Gayretle çalışın.' Pacific Union Recorder, 7 Kasım 1901.

"Dinlenme", Yeşu ve Kaleb'in mesajıyla temsil edilen bir mesajdır. Pavlus, çölde ölmeye mahkûm olanların reddettiği "dinlenme" mesajının bir sembolü olarak, yedinci gün Şabatı ile ilişkili gerçekleri kullanır.

"Bugün O'nun sesini işiterseniz" ifadesi, Vahiy kitabının Ruh'un sesini işiten herkese yaptığı vurguyla aynıdır; bu da Ruh'un mesajını işitmek, yani geç yağmurun mesajını, yani "dinlenme" mesajını işitmek demektir. Kadeş'te o ses duyuldu ve isyancılar onları Mısır'a geri götürmesi için yeni bir önder seçtiler. Bu isyanın tarihi Mezmur 95'te ve Pavlus tarafından İbraniler'de ele alınır. Bu tarih, eski İsrail'in onuncu imtihanındaki başarısızlığını ortaya koyar. On imtihanın alfa imtihanı, mannanın üçlü mucizesiyle başladı; bu mucize üç meleğin mesajlarını, Tanrı'nın

Yasası'nı, Sebt dinlenmesini, Gökten gelen Ekmek'i, itaati ve yargıyı temsil ediyordu; on imtihanın sonuncusu ise "dinlenme" imtihanıydı. Sister White'ın belirttiği gibi lütfun "dinlenmesi", geç yağmurun sembolüdür. Kadeş, "satır üstüne satır" sunulan geç yağmur mesajını kabul etme ya da reddetme imtihanının bir simgesidir.

Satır üstüne satır, "dinlenme" geç yağmur olarak temsil edilen Kutsal Ruh'un dökülüşüdür. "Dinlenme" aynı zamanda yedinci gün Şabatıdır; geç yağmur döneminde sadıkların üzerine konulan mührün ta kendisidir. "Dinlenme", günahları sonsuza dek silinip yok edildiğinde yüz kırk dört bine verilen gücü temsil eden lütuftur. Bu lütfun, yalnızca kutsallaştırmayı temsil eden bahşedilen güç değildir; aynı zamanda Mesih'in kanı tövbekâr canın günahlarını kaldırmak için kullanıldığında aklanmayı sağlayan lütuftur. Lütfun "dinlenmesi", Mesih'in doğruluğu mesajıdır; günah işlemeksizin yaşamaya lütf (güç) sağlayan bir doğruluk ve bir Laodikyalıyı bir Filadelfyalıya dönüştüren lütf. Aklanma lütfuyla dönüştürüldükten sonra, eski Laodikyalı, bir Filadelfyalı olarak, lütfun gücüyle yüceltmeye götüren kutsallaştırılmış yolda yürür. "Dinlenme", "hakikatte imanla aklanma" olarak temsil edilen üçüncü melek bildirisi mesajıdır. Bu böyle olduğuna göre, Kadeş 1888'i işaret ediyordu.

İlk Kadeş, "müjde" mesajı olan "istirahat" mesajını tanımlar. Sonsuz müjde, 'Mesih'in, tapınanların iki sınıfını geliştirip sonra açığa çıkararak üçlü bir sınama sürecini başlatma işidir.' İlk Kadeş'teki "istirahat" konulu sonsuz müjde mesajı, günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna eden Kutsal Ruh'un üçlü işi tarafından yönetilen sonsuz müjdenin üçlü mesajını temsil eder. Bu üç adım, manna sınavındaki aynı üç sınama adımıdır!

On sınav, Tanrı'nın Yasası'nı, Sebt'i ve insanlığın Tanrı'nın mesajını yiyip sindirme sorumluluğunu vurgulayan üç aşamalı bir sınama süreciyle başlar. On sınavın ilki de, onuncusu gibi, üçlüydü. İlk sınav, yedinci gün Sebt'i'ni yücelten Göğün Ekmeği'nin bir simgesi olarak manmayı kullanır. Son sınav ise, Pazar yasasında doruğa ulaşan son yağmurun nihai sınama sürecinin simgesi olarak "dinlenme"yi kullanır; orada Göğün Ekmeği'ni temsil edenler Sebt'in sancağı olarak yükseltilir.

On sınavın başlangıcı da, bitişi de Sebt Günü'nü ve Sebt Günü ile ilişkili olan müjdeyi vurgular; bu, üçüncü meleğin ebedi müjdesidir. İlk Kadeş, on sınavın omegasıdır; dolayısıyla on sınavın alfası da aynı özelliklere sahip olmalıdır. Kadeş, Rab'bin işini bitirip halkını eve götürmek istediği, ancak Vaat Edilen Topraklar'a girişin geciktirildiği 1863'ü temsil ediyordu.

Aşağıdaki kutsal metinleri okuyarak, Tanrı'nın eski İsrail'e nasıl baktığını göreceğiz:

'Çünkü Rab Yakup'u kendisi için, İsrail'i de özel hazinesi olarak seçti.' Mezmur 135:4.

'Çünkü sen, Rab Tanrının için kutsal bir halksın; Rab de seni, yeryüzündeki bütün uluslardan üstün, kendisine özel bir halk olman için seçti.' Yasa'nın Tekrarı 14:2.

'Çünkü sen Tanrının Rab'be kutsal bir halksın: Tanrının Rab seni, yeryüzündeki bütün halklardan üstün ve kendisine ait özel bir halk olman için seçti. Rab sizi, herhangi bir halktan daha kalabalık olduğunuz için sevmedi ve seçmedi; çünkü siz bütün halklar arasında en az sayıdaydınız.' Yasa'nın Tekrarı 7:6, 7.

'Çünkü burada, ben ve halkın senin gözünde lütuf bulduğumuzu neyle bileceğiz? Bizimle birlikte yürümen değil mi? Böylece ben ve halkın, yeryüzündeki bütün halklardan ayrı kılınacağız.' Çıkış 33:16.

"Eski İsrail ne kadar sık isyan etti; kendilerini seçmiş olan Tanrı'nın buyruklarına kulak asmadıkları için ne kadar sık yargılarla karşılaştılar ve binlercesi öldürüldü! Bu son günlerde Tanrı'nın İsrail'i, dünya ile kaynaşma ve Tanrı'nın seçilmiş halkı olduklarına dair bütün belirtileri yitirme tehlikesiyle sürekli karşı karşıyadır. Titus 2:13-15'i tekrar okuyun. Burada, Tanrı'nın kendisine ait bir halkı arındırdığı son günlere getiriliyoruz. Eski İsrail'in yaptığı gibi O'nu öfkeli edeceğiz miyiz? Ondan uzaklaşıp dünyayla kaynaşarak ve çevremizdeki ulusların iğrençliklerini takip ederek O'nun gazabını üzerimize mi çekeceğiz?" Tanıklıklar, cilt 1, 282, 283.

Sister White şöyle soruyor: "Eski İsrail'in yaptığı gibi O'nu kışkırtacak mıyız?" Onu dünyayla kaynaşarak kışkırtırız; dünya, Kadeş'teki isyancıların kendilerini geri götürmesi için bir önder aradıkları yer olan Mısır'la simgelenir. 1863'te Mısır'a geri dönme arzusu ve yeni bir önder seçilmesi, vahiy tarafından dünyayla özdeşleşme isteği olarak temsil edilir.

Şu anda incelediğimiz pasajın öncesinde, Sister White'in eski İsrail'in o dinlenmeye girememesine dair bir yorumu yer alıyordu. Onların sürekli isyanı bağlamında, Tanrı'nın geliniyle nasıl ilişki kurmak istediğini ortaya koyan ayetleri sundu; fakat gelini bunu reddetti. Aşağıdaki pasaj, az önce okuduğumuza giriş niteliğindedir.

Kaleme aldığı pasajda şöyle kaydediyor: "Tanrı, halkının yalnızca Kendisine güvenmesini istedi. Kendisine hizmet etmeyenlerden yardım almalarını istemiyordu." 1863'te Laodicean Millerite Adventizmi, genç erkeklerinin Amerikan tarihindeki en ölümcül savaşa askere alınmasını önleme çabalarına yardımcı olmak için Amerika Birleşik Devletleri hükümetiyle bir ittifak kurdu.

Burada Tanrı'nın kadim İsrail'e verdiği uyarıları okuyoruz. Onların çölde bu kadar uzun süre dolaşmaları O'nun isteği değildi; O'na boyun eğip O'nun tarafından yönetilmeyi sevselerdi, onları hemen Vaadedilmiş Ülke'ye götürürdü; fakat çölde O'nu defalarca kederlendirdikleri için, O da öfkesinde, O'nu bütünüyle izleyen iki kişi dışında O'nun huzuruna giremeyeceklerine yemin etti. Tanrı halkının yalnızca O'na güvenmesini istedi. O'na hizmet etmeyenlerden yardım almalarını istemedi.

Lütfen Ezra 4:1-5'i okuyun: 'Yahuda ve Benyamin'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in Tanrısı Rab'be tapınağı inşa ettiklerini duyunca, Zerubbabil'e ve aile reislerine gelip onlara şöyle dediler: Sizinle birlikte inşa edelim; çünkü biz de sizin gibi Tanrınızı arıyoruz; bizi buraya getiren Asur kralı Esarhaddon'un günlerinden beri de O'na kurban sunuyoruz. Ama Zerubbabil, Yeşua ve İsrail'in diğer aile reisleri onlara şöyle dediler: Tanrımız için bir ev yapmak konusunda bizimle hiçbir işiniz yok; biz ise, Pers kralı Koreş'in bize emrettiği gibi, İsrail'in Tanrısı Rab'be kendimiz birlikte inşa edeceğiz. Bunun üzerine ülkenin halkı Yahuda halkının cesaretini kırdı, inşaatta onları rahatsız etti ve amaçlarını bozmak için onlara karşı danışmanlar tuttu.'

Ezra 8:21-23: "O zaman orada, Ahava Irmağı'nda, Tanrımızın önünde kendimizi alçaltalım, bizim için, çocuklarımız için ve bütün varlığımız için O'ndan doğru yolu isteyelim diye oruç ilan ettim. Çünkü yolda düşmana karşı bize yardım etsinler diye kraldan bir asker ve atlı birliği istemeye utandım; çünkü krala, 'Tanrımızı arayanların tümünün üzerinde, onların iyiliği için O'nun eli vardır; ama O'nu terk edenlerin hepsine karşı gücü ve öfkesi vardır' demiştik. Böylece oruç tuttuk ve bunun için Tanrımıza yalvardık; O da yakarışımıza kulak verdi."

Peygamber ve bu atalar, ülkenin halkını gerçek Tanrı'ya tapanlar olarak görmüyorlardı; bunlar dostluk beyan ediyor ve onlara yardım etmek istediklerini söylüyor olsalar da, O'na ibadetle ilgili hiçbir konuda onlarla birleşmeye cesaret etmediler. Tanrı'nın tapınağını inşa etmek ve O'nun ibadetini yeniden tesis etmek için Yeruşalim'e giderlerken, yolda kendilerine yardım etmesi için kraldan yardım istemediler; bunun yerine oruç ve dua ile Rab'den yardım dilediler. Tanrı'nın, Kendisine hizmet etme çabalarında kullarını koruyacağına ve başarılı kılacağına inanıyorlardı. Her şeyin Yaratıcısı, ibadetinin tesis edilmesi için düşmanlarının yardımına ihtiyaç duymaz. Kötülerin kurbanını istemez, Rab'den başka ilahları olanların sunularını da kabul etmez.

Şu eleştiriyi sık sık duyarız: "Çok dışlayıcısınız." Bir halk olarak ruhları kurtarmak ya da onları gerçeğe yöneltmek için her türlü fedakârlığı yaparız. Ama onlarla birleşmeye, onların sevdiklerini sevmeye ve dünyayla dostluk kurmaya cesaret edemeyiz; çünkü o zaman Tanrı'ya düşman olmuş oluruz. Tanıklıklar, cilt 1, 281, 282.

Ellen White, Kadeş'teki isyana ilişkin yorumu bağlamında şöyle der: "Her şeyin Yaratıcısı, kendi ibadetini kurmak için düşmanlarının yardımına ihtiyaç duymaz. Kötülüğün kurbanını istemez ve Rab'den önce başka ilahları olanların sunularını kabul etmez." 1863'te, Laodikyalı Millerci Adventizm hareketi bir kiliseye dönüştü ve Pazar günü ibadetini önce ulusa, ardından da dünyaya dayatacak güçle bir ittifak kurdu.

Bir sonraki makalede, 1844'ten 1863'e kadar olan peygamberlik döneminin zirve noktası olan 1863'e götüren peygamberlik çizgilerine dair değerlendirmelerimizi sürdüreceğiz.

Olmuş olan, olacak olandır; yapılmış olan, yapılacak olandır; güneşin altında yeni hiçbir şey yoktur. "Bak, bu yeni?" denilebilecek bir şey var mı? O, bizden önceki eski zamanlarda zaten olmuştu. Tanrı ne yaparsa yapsın, sonsuza dek sürer; ona bir şey katılamaz, ondan bir şey eksiltilemez; Tanrı bunu, insanların O'nun önünde korkmaları için yapar. Olmuş olan şimdi de var; olacak olan çoktan olmuştur; Tanrı da geçmiş olanı arar. Vaiz 1:9, 10; 3:14, 15.